

Forfatter: Aarestrup, Emil

Titel: Udrag fra NYTAARSVERS

Citation: Aarestrup, Emil: "Emil Aarestrups samlede skrifter", i Aarestrup, Emil: *Emil Aarestrups samlede skrifter*, udg. af Hans Brix ; Palle Raunkjær , C. A. Reitzel, 1976, s.39.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-aare01val-shoot-idm140382757016960/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Emil Aarestrups samlede skrifter

NYTAARSVERS

TIL TRE SØSTRE, AF HVILKE DEN ENE VAR MIN
NAVNE OG JEVNALDRENDE.

- Musa kom med Blomsterkurvens
Søde Pragt ved Vintertide.
„Nytaarsmorgnen maa du feire
Smukt med mine Blomster!“ — sang hun;
5 „See den staaer bag Rudens Gitter
Blaalig i den hvide Snedragt!“ —
Og jeg søgte, og jeg leded
Vildsom mellem Farvevrímlen,
Lyttede til Blomsterflámmens
10 Sagte Hvidsken, ak! og fandt en
Sommerrose rød og rund. —
Musa saae betænsksom paa mig —
Ak, den lille søde Pige
Kunde dog vel sagtens vide,
15 Hendes Sanger maatte fatte,
Hvad det hulde Øie siger —
Kjære Hanne! glad og ærlig
Dig jeg rækker Sommerrosen,
Fuld af Æmhed, rød af Sang.
- 20 Musa saae med Taareblikke
I de røde Blomsters Luer,
Tog sørgmodig op af Kurven,
Ak! en snehvid Rosenstok. —
Stakkels Pige! hvorfor græder
25 Du idag? jeg spurgte venlig. —

- „Seer du ikke“ gjenlød Svaret,
 „Vissen er min Rose hvid,
 Rosen, som jeg kjærligt pleied
 Snehvid i den hvide Vinter,
 30 Den hvormed jeg Stakkel troede
 Ret at ville glæde dig;
 Tornestilken skikker det sig
 Dog jo ei at give nogen.“
 Stille, stille, søde Musa!
 35 Hvem du Rosen undte, veed jeg.
 Hende vil jeg Stenglen give,
 Tornet vel, men frisk og haabgrøn.
 Hun vil Gaven venlig tage,
 For at stille Sorgen din,
 40 Og din Sangers Ønske er, at
 Stilkens spæde Rosen-Torne
 Ret den Kjære saare maae.

- Understærke Troldomstraade
 Om min Sjæl sit Næt udspender.
 45 Sødt dit Navn i Sangens Kilder
 Vinker mig med mørke Gaader;
 Lige Alder Engen smykked
 Med saamangt fortroligt Minde;
 Barnelegen risted Runer
 50 Dybt i Hjertets stille Drømme,
 Evig de min Sjæl bevæger;
 Og din Stemme tidt gjentoner
 Dunkel fra min Lyras Sangbund.
 Kan du derfor, mægt'ge Stjerne,
 55 Som mit Liv saa stærk omfatter,